

Seurakuntalehti

Nro 2 2016

UUTINEN

TOIMITTAJAN PALSTA

Parissa päivässä puutarhassani tapahtui aivan kuin räjähdys. Niin äkkiä puut ja pensaat puhkesivat kukkaan auringon lämmön voimasta. Ujo ja epävarma Heli muuttui täysin uskoon tullessaan. Jumalan kosketus muutti hänet ja hän sai terveen ja vahvan itsetunnon.

Seurakuntamme 75+ jäsenet tapasivat toisiaan ohjelmallisen lounaan merkeissä. Jälleen emännät Anja ja Anne-May avustajineen olivat nähneet paljon vaivaa ilahduttaakseen senioreitamme.

Sanna kirjoittaa 2 Denaria- bussin evankelointityöstä. Tiimi on kokenut vastoinkäymisiä mutta myös monien puolesta on voitu rukoilla sekä pelastusta että parantumista.

Elvin elämään tuli iso muutos, kun puoliso joutui hoitoon ja hän jäi asumaan kissan kanssa kahdestaan. Mutta seurakunnassa hänellä on ystäviä ja toimintaa.

Päivävapaiden joukko teki matkan Tallinnaan. Irma on kirjoittanut

niin hyvän matkakertomuksen, että voi aivan kokea olleensa mukana. Kannen kuva on otettu Olevisten kirkosta, jossa ryhmän jäsenet lauloivat virolaisille senioreille.

Olemme saaneet jo vuosia nauttia ihanasta rukoushuoneestamme. Nyt on jälleen pilviä taivaalla – tuntuva vuokrankorotus edessä. Timo vetoaa kaikkiin seurakuntalaisiin muistamaan tätä vuokra-asiaa rukouksin.

Tapahtukoon Jumalan tahto!

Toivotan teille kaikille siunattua kesää!

Leena El Rafie

PAIMENEN PALSTA

Tammikuun lopusta lähtien olemme opiskelleet keski- viikkoillan kokouksissa Roomalaiskirjettä. Roomalaiskirje on Paavalin kirjeistä ensimmäisenä järjestyksessään vaikka se on hänen myöhäisempää tuotantoaan. Sen sijaintia Uudessa Testamentissa motivoi sen tärkeys. Kirje arvellaan kirjoitetuksi n. 55-57jKr.

Jos Jumalan lapset omaksuisivat kirjeen sanoman arkisessa vaelluksessaan, uskonkilvoitus olisi huomattavasti iloisempaa ja vapautuneempaa. Roomalaiskirje selvittää meille vanhurskautumisen perustan, joka tarkoittaa käytännössä sitä, että Jumala näkee meidät rakkaina lapsinaan, täysin puhtaina ja täydellisen anteeksiannon saaneina, Jeesuksen sovituskuoleman ansiosta. **Jumala katsoo sinua ja minua Jeesuksen ”läpi”.** Silloin hän näkee meidät siinä tilassa, jolloin **”ei ole mitään kadotustuomiota niille, jotka ovat Kristuksessa Jeesuksessa.”** Elämäsi on varmoissa käsissä.

Paavali opettaa että Jumalan täydellinen laki ei kyennyt tulemaan

avuksemme koska se oli käynyt voimattomaksi ihmissuvun lankeemuksesta johtuen. Mutta Hän lähetti Jeesuksen ”syntisen lihan kaltaisuudessa ja synnin tähden ja tuomitsemalla synnin lihassa, että lain vanhurskaus täytettäisiin meissä..”

Jumala joutui tekemään Jeesuksen synniksi meidän tähtemme. Hän piti syntiä koskevan oikeudenkäynnin Jeesuksen ruumiissa ja hän langetti synnille tuomion, josta me saamme olla ikionnelliset: Synti ja lain vaatimukset on voitettu Jeesuksen vanhurskaan vaelluksen ja hänen puhtaassa ruumiissaan kärsimänsä sovituskuoleman kautta. Lain vaatima vanhurskaus meissä toteutuu Jeesuksen kuuliaisuuden tähden.

Olemme samaan aikaan syntiset ja täysin puhtaat. Synti ei jätä meitä rauhaan uskon tulon jälkeenkään, mutta meillä on ympäri vuorokauden käytettävissämme Jeesuksen veren puhdistava voima joka ”antaa anteeksi meidän syntimme ja puhdistaa kaikesta vääryydestä”.

Roomalaiskirjeen 5. luvussa Paavali vie lukijansa rauhan olotilaan. Rauhan syntyminen on nähtävä vihollisuuden taustaa vasten joka vallitsi Jumalan ja ihmisen välillä synnin tähden. Jeesuksen työn kautta synty on voitettu, se on sovittu. Kristuksen kautta Jumala on sovittanut meidät itsensä kanssa (2 Kor.5:18). **Uskosta Jeesukseen olemme tulleet vanhurskaiksi (julistettu syyttömiksi) ja sen tähden meillä on rauha Jumalan kanssa.**

Rauha on sotatermi. Suomen historiaan liittyy monta ja monenlaista rauhaa. On solmittu rauhoja joiden vaikutukset ovat kestäneet, toiset sopimukset ovat olleet lyhytaikaiset. Suomen historia tuntee myös ns. välirauhan joka sijoittuu ajanjaksolle 13.3. 1940 – 25.6.1941. Välirauha ei valitettavasti kestänyt pidempään. Sen jälkeen sota vaati jälleen uhrejaan ja tuhansiin Suomen koteihin astui uudelleen pelko ja rauhattomuus.

Mutta kiitos Jumalalle, Jumala ei solmi välirauhaa. Rauha on kestävä ja vihollisuus on lopullisesti poistettu. Efesolaiskirje vakuuttaa, että Jeesus ” omassa lihassaan teki tehottomaksi käskyjen lain säädöksineen... omassa itsessään tekisi lopun vihollisuudesta”.

TÄRKEÄ RUKOUSAIHE

Huhtikuun lopulla meidän nykyinen vuokrasopimuksemme sanottiin irti. Tieto ei yllättänyt meitä mutta uutta vuokrasopimusta koskeva vuokrankorotus oli odotettua suurempi. Korotus tarkoittaa 64.000kr enemmän joka kuukausi helmikuusta 2017 lähtien. Vuosivuokra nousee 900.000 kruunusta 1.671.000:een.

Olemme suuren haasteen edessä kasvokkain. Jumala auttoi meitä ihmeellisesti kolme vuotta sitten mutta nyt tarvitaan jälleen Jumalan asioihin puuttumista. Korotus on liian raju voidaksemme selviytyä siitä, ja siksi tarvitsemme paljon esirukousta niihin neuvotteluihin joita olemme käynnistämässä vuokraisännän kanssa.

Kiitos, että olet mukana rukouksin tässä meille tärkeässä asiassa!

Timo

Jeesuksen ruumiissa tehty rauha pitää. Jeesus on rauhanruhtinas. Rauha on loppumaton hänen valtakunnallaan. **Rauhaa vaan riittää, päivästä toiseen. Sinä olet sovittu. Olit sitä eilen, olet tänään...** Siunattua kesää ja iloisia uskonvanhurskauden päiviä teille kaikille!

Timo

SENIORIEN KEVÄTJUHLA

Suomalaisena äitienpäivänä oli noin 40 seurakuntamme 75+ jäsentä vastannut kutsuun ja sai nauttia erittäin maittavasta juhralounaasta kauniisti katetuissa pöydissä. Anja Krank juonsi tilaisuuden lausuen kaikki tervetulleiksi, ja sitten yhdyttiin laulamaan suvivirttä Kyösti Bollströmin johdolla.

Irma Jokio aloitti ohjelmaosuuden lausumalla runon, jonka jälkeen Seija Enroth lauloi Kyöstin säestämänä. Laila Matilainen tulkitsi 1600-luvulta peräisin olevan *Vanhenevan naisen rukouksen* ja kehoitti meitä kaikkia olemaan herttaisia toisillemme. Ruokailun aikana Jonas Londén laittoi kankaalle ku-

vasarjan edellisistä 75+ juhlista. Minua niin siunasi nähdä Jonte uskollisena ikäihmisten juhlassa äänentoistosta huolehtimassa. Elvi Vilenius yllätti lausumalla ulko-
muistista tosi pitkän *Sauna*-runon - savoksi.

Paavo Viita toi päivävapaiden ryhmän puolesta terveisiä Tallinnan retkeltä ja antoi sitten Anna-Liisa Rajalan itse kertoa ihmeestä, jonka hän koki ihka ensimmäisellä ulkomaan matkallansa. Tallinnan kadulla täysin tuntematon nainen, joka sitten osoittautui suomalaiseksi, ruukoili Anna-Liisan selän puolesta, ja kipeä kohta parani!

Niin monta oli pois joukosta, jo perillä voittajina. Rivit harvenevat. Puheensorinasta päätellen tapaaminen on myös tärkeä sosiaalinen tapahtuma seurakunnassa, ja ilman vapaaehtoisten työttömiä ja heidän

suurta työpanostaan se jäisi toteuttamatta. Suokaa iäkkäille omaisille ja tuttaville tämä mahdollisuus järjestämällä kyyditystä ja muuta apua. Paras palkka on nähdä hei-

dän tyytyväiset ilmeensä, kun he saavat tavata uskonystäviä ja arjen harmauteen ja yksinäisyyteen tulee vaihtelua ja piristystä. Kokit Anja Krank ja Anne-May Malila toivovat nuorempia mukaan palvelemaan tässä työmuodossa, sillä 1/3 heistä on jo itsekkin iäkkäämpiä.

Kuokkavieraana kirjoittanut

Leena El Rafie

Kuvia ottanut

Anja Krank ja Leena El Rafie

KEVÄÄN ILONAIHE

Me seurakunnan päivä-vapaat teimme retken Tallinnaan 3.5. – 5.5. Olimme vuoden verran keränneet kahvituksestamme kertyneitä varoja ja aloimme suunnitella jotakin matkaa. Ehdotuksia tuli useampia, mutta lopuksi kuitenkin Tallinnan ehdotus vei voiton.

Päivävapaiden vetäjänä toiminut Paavo Viita otti yhteyttä Rauli Lehtoseen, joka lupautui asiantuntijana mukaan matkalle kertoakseen meille Viron historiasta ja hengellisestä tilanteesta. Kokoonnuimme lähtöiltana laivan konferenssihuoneeseen seurustelemaan ja jakamaan toistemme kanssa Herran ihmeitä elämässämme. Ja illallisen jälkeen me-

nimme tyytyväisinä hytteihimme. Aamiaisen jälkeen meitä odottivat Tallinnan satamassa linja-auto, uskovainen kuljettaja ja Viron Biblia seuran pääsihteeri Jaan Bärenson. Pienellä kaupunkikiertoajelulla tutustuimme mm. laululavaan, joka kerää joka neljäs vuosi sekä tuhansia laulajia että kymmeniä tuhansia kuulijoita.

Seuraava tutustumiskohde oli **Viron Biblia seura**. Pääsihteeri Bärenson kertoi sen eri vaiheista ja siitä, kuinka ihmeellisesti Herra auttoi heitä ja lähetti varat Australiasta asti huoneiston ostoa varten. Se sijaitsee aivan Tallinnan keskustassa yhdessä kalleimmista kortteleista. Kahvihetken yhteydessä ojensim-

me pienen rahalahjan raamatunkäännöstyötä varten. Bärensen esitteli meille myös henkilökuntansa.

Vanhassa kaupungissa teimme pienet toriostoksemme ennen saapumistamme **Olevisten kirkkoon**, missä meillä alkoi yhteinen tilaisuus Olevisten seniorien kanssa. Veljemme Paavo Viita esitteli meidät, luki Sanaa ja johdatti alkurukoukseen **tulkkinan Rauli Lehtonen**. Kuo-

romme lauloi kaksi laulua, ja minusta tuntui, että ylitimme itsemme. Kirkossa oli niin erinomaisen hyvä akustiikka, että laulumme kuulosivat tosi mahtavilta. Taisto Loimi toi todistuksen Herran ihmeellisestä asioihin puuttumisesta, kun hänen sydämensä pysähtyi vuonna 2002.

Iäkäs eestiläinen veli, joka oli ollut mukana Viron historian eri vaiheissa ja joka oli kokenut monia vaikeita asioita, oli myös nähnyt valtavia Jumalan ihmeitä ja suuren herätyksen, joka alkoi Olevisten kirkossa. Nyt hän murehti sitä, että elintason kohottua kirkot ovat tyhjentyneet, mutta hänellä on usko siihen, että herätys vielä puhkeaa myös Viron kansan keskuuteen. Puheensa lopussa hän toisti: ”Pyhä, Pyhä, Pyhä, Herra Sebaot!” Vielä yhden kuorolaulun jälkeen ”Tukholman Pavarotti” Seppo Moderus lauloi upeasti ja sai oikeutetusti komeat aplodit. Ojensimme pienen rahalahjan myös Olevisten kirkon senioreille, joiden johtaja, jo iäkkäämpi veli, siunasi meidät Herran siunauksella. Tilaisuuden jälkeen meitä odotti jälleen kauniisti katettu kahvipöytä.

Paluumatkalla satamaan näimme vilaukselta korkealla kummulla olevan **monumentin**, joka oli pystytetty Estonian uhrien muistoksi. Nämä muutamat tunnit vierähtivät nopeasti, ohjelma oli tiivis. Taivaan

Isä antoi meille parastaan sään suhteen ja Tallinna näytti meille hyvät puolensa, luonnon kauneuden ja väriloiston. Iltaruokailun jälkeen kokoonnuimme tekemään yhteenvedon päivän tapahtumista ja jokainen vuorollaan sai sanoa, miten oli kokenut yhteisen matkamme.

Tahdon koko ryhmän puolesta, johon lisäksi kuului 28 henkilöä, erikoisesti kiittää veljeämme Rauli Lehtosta. Mikä tietopaketti ja rauhallisuus!

Nöyrät kiitokset Paavo Viidalle hänen mahtavasta panoksestaan ja Jumalan Sanan ylläpidosta.

Tuhannet kiitokset Seija Schwartzille hänen kyvystään organisoida. Kiitokset jokaiselle sisarelle ja veljelle, te omalla iloisuudellanne ja myötämielisyydellänne autoitte matkamme onnistumisessa.

Rakkaudella **Irma Jokio**

Kuvat

Seppo Moderus ja Paavo Viita

BUSSITYÖ 2015

Vuosi 2015 on täynnä ihania muistoja bussievankeiloimisesta Clara kirkon pihaan Tukholman keskustassa, jossa olen saanut olla mukana yhdessä tiimin kanssa lähes joka perjantai heinä- ja elokuuta lukuun ottamatta, jolloin bussi on kesätauolla. On ilo palvella Jumalaa lähimmäisiä auttamalla. Vaikka joskus tuntuu, että ei jaksakaan lähteä, niin kotiin tullessa sydän on täynnä iloa siitä, että lähdin kuitenkin ja olin kuuliainen Jeesuksen käskylle.

Bussityöhön sisältyy monenlaista hommaa ihan käytännön järjestelyistä alkaen: tehdään ruoka ja voi-

leivät, kahvit ja muut juomat, ja pakataan autoon mukaan. Hankitaan vaatteita, kenkiä ja makuupusseja kodittomille ja jaetaan niitä illan aikana. Siivotaan bussi ja pestään astiat illan päätteeksi. Rukoillaan sairauksien ja muiden asioiden puolesta, saadaan johdattaa ihmisiä uskonratkaisuun ja nähdä, miten

elämä saa uuden suunnan. Kannustetaan, kuunnellaan, lohdutetaan, rohkaistaan, nostetaan, iloitaan ja välillä itketään. Aina ei ole yhteistä kieltä, ja silloin toivoo, että meistä kuitenkin välittyisi Jeesuksen rakkaus heitä kohtaan hymyn ja eleiden kautta.

Meillä on hyvä tekemisen meininki, jokaisella on ”oma” paikkansa. Kodittomat ystävät ovat oppineet, mihin aikaan bussi saapuu joka perjantai, ja ovelta on heti jono kun saadaan bussi pysäköityä. Kävijämäärä vaihtelee 50-100 välillä ja pääosa on miehiä monesta eri maasta. Jumala on vuoden aikana lähettänyt meille myös työtovereita avuksi evankeliointiin, mikä tuntuu tosi mahtavalta. Meitä on sekalainen joukko eri kieliä osaavia innokkaita Jeesuksen seuraajia.

Vuoteen mahtui myös pientä vastustusta, kun bussi meni rikki, ja korjaus kesti eri syistä. Menimme kuitenkin paikan päälle omilla autoilla ja pakkasimme mukaan mitä mahtui. Syyskuun loppupuolella, kun olimme saaneet bussin kuntoon, tuli seuraava takaisku, kun asukkaat kirkon lähellä valittivat meistä, ja sen lisäksi kirkon tiloihin tehty murto johti siihen, että emme enää saaneet tulla kirkon pihaan bussin kanssa. Seisoimme ulkopuolella bussin kanssa yhden kerran ja

sitten päätimme jalkautua perjantaisin Plattanille evankelioimaan uutta paikkaa bussille odottaessa.

Lokakuussa saimme pöytäpaikan Plattanilta ja lähes samalla tiimillä olemme olleet siellä viemässä ilosanomaa Jeesuksesta. Nyt työ ei enää keskity samalla tavalla kodittomiin kuin kirkon pihassa, vaan tavoitamme laajemmin ihmisiä, kun olemme vielä keskeisemmällä paikalla. Syksyn/talven aikana olemme saaneet kertoa Jeesuksesta sadoille nuorille ja erityisesti pakolaisnuorille, joita Plattanilla on ollut iltaisin todella paljon. Vastaanotto vaihtelee, mutta monet ovat tosi kiinnostuneita ja haluavat kuunnella, antavat rukoilla puolestaan, monet ovat parantuneet vaivoistaan, ja muutamat ottaneet Jeesuksen vastaan pelastajana.

Voisiko olla parempaa tapaa viettää perjantaita, kuin kokoontua yhteen toisten uskovien kanssa palvelemaan Jumalaa käytännön tasolla. Siellä oppii jakamaan uskostaan toisille ja voi laittaa käytäntöön sen, mitä on Raamatusta vuosien varrella lukenut. Pääsee näkemään mitä Jumala tekee, kun astuu rohkeasti uskovaisena esille ja ottaa oman paikkansa siinä mihin Jeesus on meidät kutsunut.

Sanna, Kari ja Tauno
2 Denaria tiimistä

JUMALAN HYVÄSSÄ HUOLENPIDOSSA

Elvi Vileniuksen äiti lausui omissa satavuotisjuhlissaan ulkomuistista pitkän runon *Kun isä lampun osti* eikä huolinut muistilappua. Tytär jatkaa samaa perinnettä. Hänelläkin on uskomaton muisti; Jumalan lahja, kuten hän itse sanoo. Leppävirralla Savossa Elvi kuuli paljon runon lausuntaa myös tätiensä esittämänä. Lapsuus oli onnellinen. Isä oli hellä ja rakastava ja leikki paljon lastensa kanssa.

Toistuva uni

Elvin lapsuutta ja nuoruutta leimaa voimakas, toistuva Jumalan kutsu pelastukseen. 12-vuotiaana hän laskei siskonsa kanssa suksilla lujaa mäkeä, kaatui, ja juuttui lumesta esiin pistäneeseen koivun tynkään sillä seurauksella, että se meni reidestä sisään. Sodassa lääkintäkomppaniassa ollut isä riensi apuun, tunnusteli, ja osasi irrottaa sen reidestä. Sairaalassa haavasta poistettiin vaateriekaleita. Mitään vammaa siitä ei jäänyt. Elvi tunsu voimakasta

Jumalan puhetta ja itkun seasta hän pyyteli vanhemmiltaan anteeksi. Isä kuoli seuraavana vuonna.

Äiti oli tullut uskoon ja puhui lapsilleen, että Jeesus tulee takaisin ja hakee vain omansa, täytyy olla Jeesuksen oma. Täytettyään 20 vuotta Elvi näki unen: Hän näki paljon ihmisiä. Joku huusi: ”Nyt Jeesus tulee!” Elvi pelästyi tosissaan, että nyt se tapahtuu, eikä hän ollut valmis. Mutta hän ei tehnyt parannusta... Sama uni toistui. Elvi pelkäsi ja lupasi Jumalalle tehdä parannuksen. Täti oli adventisti ja pyysi häntä mukaansa kokoukseen. Sieltä palatessaan hän ja hänen kämppekaverinsa heittivät huulipunansa menemään ja päättivät, että nyt tulee muutos. Mutta siihen se jäi...

Kun Elvi kolmannen kerran näki täsmälleen saman unen, hän kertoi siitä äidilleen, johon tämä vastasi: ”Jeesus kutsuu sinua.” Elvi lähti äitinsä kanssa telttakokoukseen ja päätti, että nyt hän tekee ratkaisun. Saarnaaja Juvonen kertoi, että Hyvä Paimen jättää koko laumansa etsiäkseen yhtä kadonnutta lammasta. Elvi oli nyt 24-vuotias ja hän odotti kuumeisesti, että saisi pian tilaisuuden kohottaa kätensä merkiksi. Saarnaaja levitti takkinsa nurmikolalle ja siinä polvistuessa Elvistä tuli viimein Jeesuksen oma.

Rukousvastaus

Elvin täti perheineen oli muuttanut Ruotsiin ja nyt oli hänen vuoronsa. Tre Kronor -myllystä hän sai töitä ja monen muun tavoin sanakirja oli kielitaidottomalla ahkerassa käytössä.

Vuonna 1995 Elvi sai rukousvastauksen. Hän oli sitä ennen jäänyt leskeksi. Hannu Vilenius palveli Högbergsgatanin rukoushuoneella vahtimestarina. Elvin hyvä ystävä sanoi hänelle Hannun nähdessään: ”Tuossa on hyvä mies sinulle.” Kun Elvi meni ensimmäisen kerran mukaan lauantaan ystäväpiiriin, Heikkisen Aila sanoi hänelle: ”Mene tuohon Hannun pöytäan istumaan!” Hetken jutustelun jälkeen Hannu pyysi Elviä lähtemään mukaansa Kanadaan. Elvi kieltäytyi, koska hänellä oli kaksi koiraa ja kissa. Hän antoi kuitenkin puhelinnumeronsa pyynnöstä ja Hannu soitti sanoen: ”Minä taidan olla jo rakastunut.” Näin kaksi leskeä oli löytänyt toisensa. Timo Hakkarainen luuli häitä ensin aprillipilaksi, mutta uskoi sitten, kun Hannu itse soitti hänelle ja pyysi vihkimään heidät. Pariskunta lähti ensin Floridaan Hannun sisikon luokse ja sitten he ajoivat sieltä Kanadan Torontoon. Näin Hannun toive Elvistä matkaseurana oli toteutunut.

Jumala oli varjellut Hannun jo pienenä poikana, kun hän jäi Helsingissä linja-auton alle eikä loukkaantunut. 80-luvulla hän sai antaa elämänsä Jumalalle ja palveli sen jälkeen ahkerasti seurakunnassa.

Uusi vaihe elämässä

Hannu ja Elvi saivat 17 hyvää vuotta yhdessä, kunnes puoliso pääsi dementian vuoksi Suomi-kotiin hoitoon noin kolme vuotta sitten. Elvi muutti pienempään asuntoon ja asuu nyt Simon-kissan kanssa kahdestaan. Kolmesti viikossa hän käy tervehtimässä Hannua, joka hänet nähdessään vielä saattaa sanoa: ”Mun oma.” Muuten keskustelu

ei enää suju. Elvillä on hyvät välit Hannun lapsiin ja seurakunnassa on paljon ystäviä ja toimintaa. Elvi veti aikaisemmin lähetyspiiriä ja laulaa kuorossa. Hän on auttanut myyjäisissä: leiponut, kutonut ja virkannut. Kutominen on hyvä lähetystyön muoto, jota voi tehdä kotoa käsin. Päivävapaiden tapaamiset ja retket tuovat myös vaihtelua ja virkistystä.

Syvä kiitos nousee Jumalan puoleen Hänen hyvästä huolenpidostaan ja Elvi toteaa, että hänellä on ollut rikas elämä.

Teksti ja Elvin kuva

Leena El Rafie

Kuva Suomikodista: **Reijo Tiainen**

MINUSTA TULEE PYHÄKOULUNOPETTAJA

Heli Hagert vietti lapsuutensa *Helsingin Herttoniemessä*. Kolmannen luokan hän aloitti antroposofien pitämässä Steiner koulussa, johon piti kulkea yksin bussilla pitkän matkan päästä kotoa. Siihen aikaan oli vain selvitävä itse.

Pohjanmaalaisen äidin ja karjalaisen isän avioliitto ei toiminut. Kun Heli oli 11 vuotta, kotiin muutti ”kotiapulainen”. Mutta sitten hän sai tädiltään kuulla, että se ”kotiapulainen” olikin heidän uusi äitipuolensa. Lapsille ei suoraan kerrottu totuutta. Heli vanhimpana lapsena ei hyväksynyt tilannetta, vaan alkoi systemaattisesti tehdä parhaansa saadakseen äitipuolen pois talosta. Hän ei pitänyt siitä, että äitipuoli yritti mitätöidä heidän oman äitinsä. Välit olivat kireät, isä pysytteli sivussa. Kotiintuloaika koulun jälkeen alkoi iän myötä siirtyä aina vaan myöhemmäksi...

Sitten tuli **muutto Tampereelle** isän työn vuoksi. Heli ei koskaan viihtynyt Tampereella, murrekin oli niin outoa. Koska Steiner- koulus-

sa oli sellainen pedagogiikka, että teoreettisia aineita ei opetettu, Heli joutui tekemään töitä läpäistäkseen oppikoulun pääsykokeen opetellesaan teoreettisia aineita.

Lukion toisella luokalla hänet valtasi kouluväsymys eikä kotona ollut mitään sääntöjä nukkuma-ajoista yms. Koulu jäi kesken... Jostakin Heli oli saanut lipun Tampereen yliopistolla järjestettyyn konserttiin, jossa esiintyi Amerikasta tullut ryhmä. Ei hän paljon lauluista ymmär-

tänyt mutta meni konsertin loputtua eteen keskustelemaan, ja häneltä kysyttiin, halusiko hän tulla uskoon. Miksi häneltä kysyttiin näin, Heli ihmetteli. ”Haluatko ottaa Jeesuksen vastaan?”, häneltä kysyttiin. Hän aikoi ensin vastata kieltävästi mutta muisti sitten, että sitähän hän oli rukoillut aikaisemmin.

Kun Heli oli 14-vuotias, hänelle oli suuri järkytys, että hänen rakastamansa mummi, joka oli aina ollut kiva ja tykkäsi lapsista, sairastui vakavasti dementiaan. Hän oli aina tykännyt käydä **mummin kanssa kirkossa** ja mummi tykkäsi laulaa hengellisiä lauluja. Hän rukoili aina nimeltä mainiten, siunaten jokaista perheenjäsentä. Heli muistaa, kuinka mummin silmät olivat loistaneet, kun hän oli sanonut tulevansa joskus pyhäkoulunopettajaksi... Nyt kuoleman pelko alkoi valvottaa Heliä iltaisin ja hän rukoili, että Jumala ei ottaisi häntä pois ilman että hän pääsisi taivaaseen. Hän lauloi mielessään: ”*Ystävä sä lapsien, katso minuun pienehen*”... Se rauhoitti aina nukkumaan.

Nyt Helin puolesta rukoiltiin Tampereen yliopistolla. Hän oli 16-vuotias ja **tuli uskoon**. Hänelle annettiin traktaatti ja neuvottiin lukemaan Raamattua joka päivä sekä rukoilemaan. Hän sai myös kehoituksen etsiä uskovia ystäviä ja ker-

toa rohkeasti uskostaan. Heli kertoi-kin siitä isälleen ja pyysi anteeksi lapsuuden rikkomusta. Isä säikähti, ehkä jopa järkyttyi. Heli ammensi Raamatusta ravintoa, mikä kantoi häntä eteenpäin. Pyhästä Hengestä hän ei ymmärtänyt mitään mutta rukoili hartaasti. Kun Pyhä Henki kosketti häntä, hän säikähti. Tuli kesä, eikä hänellä ollut hengellistä tukiverkostoa ympärillään. Sielunvihollinen alkoi pettää siteeraamalla Raamattua, että kaikki on luvalista sille joka uskoo...

Heli tapasi puolisonsa ja pariskunta muutti Ruotsiin vuonna 1971. He saivat kaksi lasta. Heli turhautui kotona ollessaan ja alkoi täydentää kesken jääneitä opintojaan päästäkseen korkeakouluun. Hän kouluttautui laboratorioassistentiksi ja pääsi hiivetehtaalte töihin, ensin analyttiselle- ja myöhemmin bakteriologiselle puolelle. Heli oli harhateillä uskonelämän suhteen. Sitten **Jumala puuttui perheen elämään**. Poika oli tullut Suomessa leirillä uskoon 14-vuotiaana. Sen kuullessaan Heli suri sitä, että hän oli vielä niin nuori ja ajatteli, että ehkä se ei ole pysyvää. Kului puoli vuotta. Isä vei poikaa kokouksiin ja jäi siinä itsekkin kuuntelemaan. Pääsiäisenä sitten isä tuli voimallisesti uskoon Högbergsgatanin rukoushuoneella. Kun toiset lähtivät kokoukseen, Heli jäi kotiin siivoa-

maan ja ajatteli, että jos mies tulee siellä uskoon, niin sielunvihollinen joutuu luovuttamaan otteensa. Eräänä iltana vuonna 1988 Vapaa-seurakunnan tilaisuudessa Helille tuli profetia:” Sinulla on toinen jalka Kristus-kalliolla, toinen jalka syvällä liejussa, ja nilkan ympärillä on pallokahle. Nyt päästän sinut.” Heli uudistui siinä kokouksessa.

Tehdäkseen päätöksen, mihin seurakuntaan kuulua, Heli pani Jumalalle merkin: kun joku kysyy kasteesta, niin se on se merkki. Niin sitten eräs Finska Filadelfian veli kysyi:” Joko olet käynyt kasteella?” Kasteasia oli hankala luterilaisesta taustasta tulevalle. Pitääkö sitä mennä uudestaan kasteelle, Heli ihmetteli. Kului reilusti aikaa, kunnes Heli sitten otti sen askeleen. Samaan aikaan kastettiin useita muslimeja Aaronin ja Timon työn hedelmänä.

Heli oli aina ollut ujo ja hänellä oli huono itsetunto. Mutta uskoon tultuaan hän **sai Jumalalta vahvan, terveen itsetunnon**. Heli näkee Jumalan johdatuksen kaikessa. Työpaikalla sanottiin monia irti 90-luvulla, niin kävi myös Helin. Mutta hän protestoi ja sanoi, että hyväksyy vain jos saa vuoden palkan. Helin esimies ja tämän esimies riitaantuivat keskenään. Heli näki unessa kantavansa tarjotinta kylmähuoneeseen. Hänen esimiehensä it-

keskeli siellä itsekseen ja sanoi, että hän ei selviä, ne saavat hänet ulos. Heli kertoi unensa. Esimies sanoi itsensä irti ja sai 10 kuukauden palkan. Heli oli ollut valmis lähtemään mutta nyt **hänelle tarjottiin vapautunutta vakanssia**. Pääpomo olisi halunnut mieluummin pitää lähteneen työntekijän mutta kun sitten Elintarvikelaitokselta tuli sokkoko-keiden tulokset maitohappobakteeriesiintymästä ne olivat paremmat kuin edellisellä työntekijällä. Silloin vasta pääjohtaja havahtui näkemään Helin pätevyuden. Pitkän työrupeaman jälkeen Heli pääsi hiljakkoin eläkkeelle.

Heli pitää pyhäkoulua seurakuntamme lapsille vuorollaan kerran kuukaudessa, kuten oli mummilleen jo lapsena sanonut. Hän lähti lapsenlapsen mukana leirille ja sitä kautta hän tuli **mukaan lapsityöhön**. Siellä koetaan pulaa työntekijöistä.

- Olen kokenut aina ja jatkuvasti Jumalan huolenpitoa työssä, perheessä, seurakunnassa. Jumala on varjellut monissa asioissa ja olen saanut jatkuvasti pysyä Hänen kädessään.

Teksti ja kuva **Leena El Rafie**

FINSKA FILADELFIA

Tukholman suomalainen helluntaiseurakunta

Käyntiosoite	Västberga Allé 9, Hägersten
Postiosoite	Box 42105, 126 14 Stockholm
Kotisivu	www.finskafiladelfia.se
Sähköposti	info@finskafiladelfia.se
Toimistopuhelin	08-642 54 83
Toimistoajat	ma-ke klo 8.30-15 Huom! 22.6.-10.8. ke klo 10-15
Pastorit	Timo Hakkarainen 0707-54 24 26 timo@finskafiladelfia.se Petri Kosonen 072-252 88 89 petri@finskafiladelfia.se Reijo Tiainen 0709-28 44 33 reijo@finskafiladelfia.se
Maahanmuuttajatyö ja lapsityö	Helena Hakkarainen 076-3058724 helena@finskafiladelfia.se
Vankila- ja katutyö	Kari Paakki 0739-157498 misterkari77@gmail.com
Konttoriasiat	Seija Schwartz 076-178 79 57 seija@finskafiladelfia.se
Kymmenykset ja lahjoitukset helposti suoraan pankkitilille	Seurakuntakassa: BG 5556-8513 Rakennus/bygg BG 5556-8513 Lähetyskassa: BG 5704-0503 Finska Filadelfia Flyktingarbete: BG 256-5588 Seurakunnan Swish-numero: 1230428789
Muita vastuuhenkilöitä	Kirjamyynti – Bokas Center Reijo Tiainen 0709-28 44 33 bokas@finskafiladelfia.se
Ystäväpalvelu	Anja Krank 08-779 89 44, Anne-May Malila 08- 760 41 18

Vastaava toimittaja:

Leena El Rafie, leena@steps.se
070-4715023

Taitto: Kaisa Franzén
Kannen kuva: Paavo Viita

Seuraava lehti ilmestyy 4.9.
Materiaali toimittajalle viimeistään 10.8.